

латъ сѧ чѣдѣше. Я на праздника пѣцѣше имѧ по єдного отъ запрѣ-ны-ты, когото бы поискали. Я (тога-зи) вѣ запрѣнѧ нѣкой си на има Варавва, сѧ дрѣгы-ты размирицы, конто по размирица-та направиѧ у-бийство. И народъ-тѧ извыка, и начена да ищѣ (да стори Пилатъ) както имѧ всакога правѣше. Я Пилатъ имѧ отговори, и рече: Ищете ли да ви пѣснѧ царь-тѧ Иудейскый? Понеже знаеше чѣ отъ зависть го прѣдадохѧ първосвящен-ницы-ти. Но първосвященницы-ти нагласихѧ народъ-тѧ (да ищѣтѧ) да имѧ пѣснѣ по добрѣ Варавва. И Пилатъ отговори пакъ и рече имѧ: Но цю ищете да сторѣж (то-гози) когото казѣвате царь Иудейскый? Я тѣ пакъ извыкаѧ: Распни го. Я Пилатъ имѧ казѣвашѣ: Чѣ как-во зло є сторилъ? Но тѣ по много извыкаѧ: Распни го. Тогази Пи-латъ, понеже ищѣше да стори у-годно-то на народа, пѣсна имѧ Ва-равва, а Исѣса, като го ви, прѣда-де го на распатіе.

Въ петъкъ мѣсопостный.

Отъ Марка зачало 68.

Иа онова врѣмѧ, воини-ти като поѣха Исѣса, изво-ждатъ (го) за да го рас-пнѣтѧ. И го завождатъ на Голгода мѣсто; което сѧ тѣлѣ-ва лобно мѣсто. Я вѣ третій часъ и го распнаѧ. И като доде шес-тый часъ, стана тѣма по сичка-та зема, до девѣтый часъ. И по де-вѣть-тѣ часа извыка Исѣсѧ сѧ го-лѣмѧ гласъ, и рече: „Елої, Елої, лама савахдани?“ което цѣ сѧ рече:

„Боже мой, Боже мой, защо си мѧ оставилъ?“ И нѣкои отъ столи-цы тамъ, като чѣхѧ, казѣвахѧ: Это, Иліа выка. И завтече сѧ єдинъ, и напѣлни гѣба сѧ оцетъ, и обѣи ѣж на трѣстѣ, та мѣдавашѣ да пѣе, и казѣвашѣ: Оставѣте да видимъ да ли цѣ доде Иліа да го снѣме. Я Исѣсѧ като издаде гласъ голѣмъ, издѣхна. И завѣса-та на храма сѧ раздра на двѣ, отъ горѣ до долѣ. Я като видѣ стотникъ-тѧ, който сто-ѣше срѣщѣ него, чѣ, като извыка та-ка издѣхна, рече: Истина тойзи че-ловѣкъ вѣше Сынъ Божій. Имѣ-ше оцѣ и жены конто глѣдаѧ отъ далечъ, междѣ конто вѣ и Маріа Магдалина, и Маріа майка-та на Іакова малаго и на Іосіа и Сало-міа: Конто, и когато вѣше (Исѣсѧ) въ Галилеѧ, слѣдѣвахѧ го, и слѣдѣ-вахѧ мѣ; и дрѣги много конто вѣхѧ възлѣзли сѧ него въ Іерусалимъ.

Въ сѣвѣта мѣсопостна.

отъ Лѣка, зачало 105.

Каза Господь: глѣдайте да сѧ непрѣлѣстите: зацо-то мнозина цѣ додѣтѧ въ мое имя, и цѣ казѣ-ватъ: чѣ съмъ азъ; и ѣжъ врѣмѧ-то наближи; но да не отидите слѣ-дѣ тѣхъ. И кога чѣете войове и размирицы, да сѧ не убѣнте; зацо-то първомъ тѣ трѣба да бѣдѣтѧ; но не є тѣтакси свѣршеніе-то. И цѣ бѣдѣтѧ знаменіа въ слѣнце-то и въ лѣна-та и въ звѣзды-ты; и по зема-та тѣга на народы-ты въ недѣміе-то (имѧ), и цѣ шуми мо-ре-то и въ вѣлны-ты. Человѣцы-ти цѣ издѣхѣватъ отъ страхъ и

отъ